

ETIOPAGENY, DIAGNOSIS, AND TREATMENT OF CONGENITAL MIXED HEARING LOSS

Bostan Mihaela¹

Scientific adviser: Chiaburu Anghelina¹

¹Department of Otorhinolaryngology, Nicolae Testemitanu University.

Background. Hearing loss is a major health problem and one of the most common congenital anomalies, occurring in approximately 1-3 infants per 1000. Failure of hearing loss diagnosis in the first year of life causes a delay in language development, resulting in poorer educational and employment achievement in adulthood. **Objective of the study.** Presentation of epidemiological, etiopathogenetic, clinical and therapeutic aspects related to congenital mixed hearing loss. **Material and Methods.** The research involves the synthesis of data from local and international literature, as well as the retrospective study of 1240 medical records collected at the Republican Center for Audiology, Hearing Aids and Medical-Pedagogical Rehabilitation of the Emilian Coțaga clinic within the Mother and Child Institute. **Results.** Of the 1240 medical records studied, 1102 belong to the neurosensory type of hearing loss (88.87%), and only 64 belong to the congenital mixed hearing loss (5.16%). Of the 64, in 24 cases the diagnosis was established at the age of 7-18 years, in 21 cases between 3-7 years, in 15 cases between 0-12 months. **Conclusion.** Congenital mixed hearing loss is much less common than neurosensory deafness. The results show the importance of neonatal hearing screening for early diagnosis of congenital deafness and the need for differential diagnosis between types of hearing loss, both of which are essential for the success of treatment and rehabilitation of children with hearing impairment and their integration into society.

Keywords: congenital mixed hearing loss, screening, early diagnosis.

ETIOPAGENIA, DIAGNOSTICUL ȘI PRINCIPIILE DE TRATAMENT ALE SURDITĂȚII CONGENITALE DE TIP MIXT

Bostan Mihaela¹

Conducător științific: Chiaburu Anghelina¹

¹Catedra de Otorinolaringologie, USMF „Nicolae Testemițanu”.

Introducere. Hipoacuzia congenitală reprezintă o problemă majoră de sănătate, fiind una dintre cele mai frecvente anomalii înăscute cu o frecvență de 1-3/1000 de nou-născuți. Nediagnosticarea hipoacuziei în primul an de viață determină retard în dezvoltarea limbajului, având drept consecințe accesul limitat al copiilor hipoacuzici la procesul academic și dificultăți de integrare socială ale acestora la vârsta adultă. **Scopul lucrării.** Prezentarea aspectelor epidemiologice, etiopatogenetice, clinice și terapeutice legate de surditatea congenitală de tip mixt. **Material și Metode.** Cercetarea presupune sinteza datelor din literatura autohtonă și internațională, de asemenea studiul retrospectiv al 1240 fișe medicale colectate în cadrul Centrului Republican de Audiologie, Protezare auditivă și Reabilitare medico-pedagogică al clinicii „Emilian Coțaga” din cadrul Institutului Mamei și Copilului. **Rezultate.** Din cele 1240 fișe medicale studiate, 1102 țin de tipul neurosensorial de hipoacuzie (88,87%), și doar 64 țin de surditatea congenitală de tip mixt (5,16%). Din cele 64, în 24 cazuri diagnosticul a fost stabilit la vârsta cuprinsă între 7-18 ani, în 21 cazuri între 3-7 ani, în 15 cazuri între 0-12 luni. **Concluzii.** Surditatea congenitală de tip mixt se întâlnește mult mai rar decât cea neurosensorială. Rezultatele obținute ne demonstrează importanța screening-ului auditiv neonatal pentru diagnosticul precoce al surdității congenitale și necesitatea efectuării diagnosticului diferențial între tipurile de hipoacuzie, ambele fiind esențiale pentru reușita tratamentului și reabilitării copilului cu dizabilitate auditivă și integrarea acestuia în societate.

Cuvinte cheie: surditate congenitală de tip mixt, screening, diagnostic precoce.